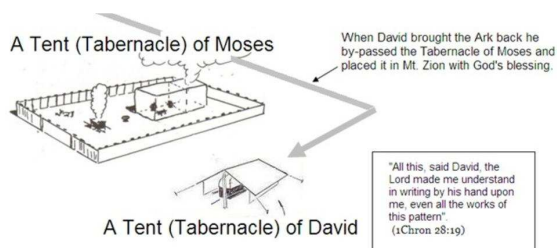
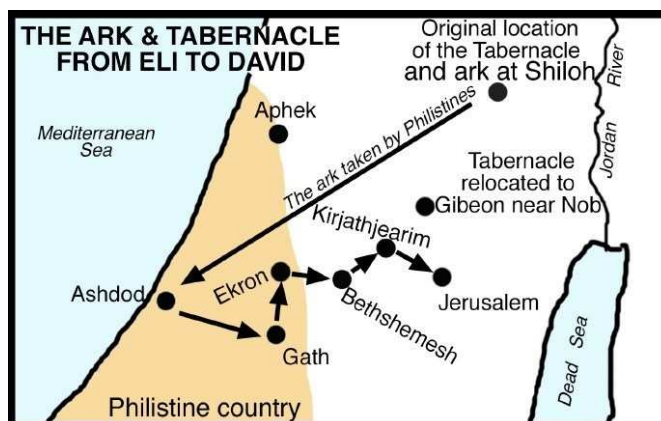

Dávid sátra és a dicsőítés szolgálata

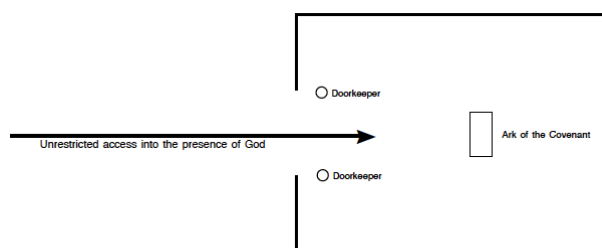
(Nem végleges jegyzet, bibliaiskolai használatra)

Suhai György

2019.02.08.

Tabernacle of David – a tent pitched for the Presence!
IN JERUSALEM (David's home)—ON MOUNT ZION!!!

Schematic of the Tabernacle of David
(Not drawn to scale)

Mózes sátra Gibeonban lett felállítva, miután a silói szentélyt megsemmisítette az Úr. Amikor Dávid királlyá lett, el akarta vinni a szentládát magához Jeruzsálembe Kirjath-Jeárimból, ahová akkor került, amikor pár száz évvel azelőtt a filiszteusok elrabolták, majd visszaküldték azt Izráelbe (1 Sám 6:21-7:2). Ám mivel a láda Jeruzsálembe vitelekor Uzza meghalt, amikor hozzáért, ijedtükben beadták Obed Edom-hoz. Majd 3 hónapig a gittita Obed Edom házában volt (egy pogánynál?), akit az Úr jelenléte nagyon megáldott!

2 Sám 6:9-12 Megfélemlék azért Dávid azon a napon az úrtól, és monda: Hogyan jöjjön az úr ládája én hozzám? ¹⁰ És nem akará Dávid magához vinni az úrnak ládját Dávidnak városába, hanem letéteté az Dávid a Gitteus Obed Edom házánál. ¹¹ És lôn az úrnak ládája a Gitteus Obed Edom házánál három hónapig, és megáldá az úr Obed Edomot és egész háznépét. ¹² És megmondák Dávid királynak ilyen szóval: Megáldotta az úr az Obed Edom házát és mindenét, a mije van, az Isten ládjáért. És elmenvén Dávid, **elvivé az Isten ládját az Obed Edom házától Dávid városába vígassággal.**

Dávid Jeruzsálemben egy sátrat csináltatott a ládának a palotája mellett a Sion hegyen (vagy a Gihon forrásnál, ahol Salamont is királlyá kenték később? vö 1 Kir 1:33-34). Innen került aztán végső "lakhelyére", a jeruzsálemi templomba.

2 Krón 5:2 Akkor Salamon összegyűjté az Izráel véneit és a nemzetségek összes fejedelmeit és az Izráel háznépének fejedelmeit Jeruzsálembé, hogy felvigyék az úr szövetségének ládját **a Dávid városából, mely a Sion.**

A Sion nem azonos a templom-heggyel! A Sionban vagy Sionon Dávid palotája volt, ahol csupán egyetlen lenge sátorponyva választotta el a ládát a néptől, de még az is lehet, hogy a sátor teljesen nyitott volt és mindenki "hozzáférhetett" a ládához, Isten jelenlétéhez. Ennél a sátonál *nagyon komoly dicsőítő szolgálat zajlott*, amit Dávid szervezett meg, és ami aztán a salamoni templomban is tovább folytatódott.

1 Krón 16:1-7 Mikor pedig bevitték **az Isten ládját és elhelyezék azt a sátor közepén, a melyet Dávid annak számára felállított vala:** áldozának egészen égő és hálaáldozatokkal az Isten előtt. ² És mikor Dávid elvégezte az egészen égőáldozatot és a hálaáldozatot, az úr nevében megáldá a népet. ³ És osztogata minden Izráelitának, férfinak úgy, mint asszonynak egy-egy kenyeret, és egy-egy darab húst, és egy-egy kalácsot. ⁴ **És rendele az úr ládája elé a Léviták közül szolgálkat, a kik hirdessék, tiszteljék és dicsérjék az Urat, Izráel Istenét.** ⁵ Ászáf volt a (dicsőítés)vezető, utána másodrenden Zakariás, Jéhiel, Semirámót, Jékhiel, Mattithja, Eliáb, Benája és Obed-Edom [ugyanaz, akinél a szentláda volt?]. Jéhiel lantokkal és cziterákkal, Ászáf pedig czimbalmokkal énekel vala; ⁶ Továbbá Benája és Jaházziel papok kürtölnek vala szüntelen az Isten szövetségének ládája előtt. ⁷ **Azon a napon adott Dávid először éneket az Úr dicséretére Aszáfnak és az ő atyjafiainak kezébe.**

Tehát úgy tűnik, itt, a Dávid sátránál, indult be a szervezett gyülekezeti dicsőítés Izráelben! Ezt Isten helyezte Dávid és prófétái szívére.

2 Krón 29:25 És beállítá a Lévitákat az úr házába czimbalmokkal, lantokkal és cziterákkal Dávidnak és Gádnak a király prófétájának, és Nátán prófétának parancsolatja szerint; mert az úrtól volt a parancs az ő prófétái által.

Ettől kezdve, a salamoni templom felépüléséig két szenthely üzemelt: az egyik a Sion hegyén ("Dávid sátra"), a másik Gibeon magaslatán (az "Úr sátra"). Mindkét helyre Dávid rendelt papokat és lévitákat.

1 Krón 16:37-44 ³⁷ **Ott hagyá azért Dávid az úr szövetségének ládjánál Aszáfot és az ő atyjafiat, hogy a láda előtt szüntelen minden napon szolgáljanak,** ³⁸ Obed-Edomot és az ő hatvannyolcz atyjafiát (Obed-Edom pedig a Jedithun fia) és Hósát pedig ajtónállóknak. ³⁹ **Sádók papot pedig és az ő pap atyjafiat, az Úr sátora előtt hagyá a magaslaton, mely Gibeonban volt;** ⁴⁰ Hogy áldozzanak az úrnak szüntelen égőáldozattal az égőáldozatnak oltárán minden reggel és estve, hogy mindent a szerint cselekedjenek, a mint megiratott az úr törvényében, melyet parancsolt vala az Izráelnek. **41 Hémánt is és Jédutunt** velök hagyá, és többeket is választott, akik nevök szerint megnevezettek, hogy az Urat dicsérjék, mert az ő irgalmassága örökkévaló. ⁴² És ő velök Hémánt és Jédutunt

kürtökkel, czimballmokkal és az Isten énekének szerszámaival. A Jédutun fiait pedig kapunállókká tevő.

1 Krón 6:31-33, 39 ezek azok, akiket Dávid állított be az Úr házában az énekléshez, **mikor az Isten ládája elhelyeztetett.** ³² És a míg Salamon felépíté az úr házát Jeruzsálemben, addig a gyülekezet sátora előtt szolgáltak énekléssel, és állottak szolgálatban, kiki a maga rendje szerint. **33** Ezek pedig a kik szolgáltak, és az ő fiaik: a Kéhátiták fiai közül **Hémán főéneklő**, Jóel fia, ki Sámuel fia... **39** És ennek testvére, **Asáf**, a ki jobbkeze felől állt.

Úgy tűnik, hogy Hémán az Úr sátoránál, Ászáf pedig Dávid sátoránál vezette a dicsőítést.

2 Krón 1:3-6 Hogy elmennének Salamon és az egész gyülekezet ő vele a **magaslatra, mely Gibeonban vala; mert ott volt az Isten gyülekezetének sátora, melyet Mózes, az Úr szolgálja csinált vala a pusztában;** ⁴ **De az Isten ládáját Dávid már felvitte volt Kirját-Jeárimból arra a helyre, melyet készített számára Dávid; mert sátort állított fel számára Jeruzsálemben.** ⁵ A rézoltár azonban, melyet Bésaléel az Uri fia csinált, a ki a Huri fia volt, ott volt az úr sátora előtt; felkeresé tehát azt Salamon és a gyülekezet. ⁶ És áldozék ott Salamon a rézoltáron az úr előtt, mely a gyülekezetnek sátorában vala, áldozék azon ezer égőáldozatot.

Úgy tűnik tehát, hogy a zoltárok egy része Dávid sátránál keletkezett, a Sion-hegyen, ahol Aszáf vezette a dicsőítést.

Zsolt 76:1-2 Az éneklőmesternek hangszerekkel; **Aszáf zoltára**, ének. (76:2) Ismeretes az Isten Júdában, nagy az ő neve Izráelben. ² (76:3) **Mert hajléka Sálemben van, és lakhelye Sionban.**

Zsolt 15:1 Dávid zoltára. Uram, **kicsoda tartózkodhatik sátorodban, kicsoda lakozhatik szent hegyeden?**

Mózes sátránál első sorban égő- és békeáldozat bemutatása zajlott (ott volt az oltár), Dávid sátránál pedig első sorban öröm és dicsőítés „áldozatának” bemutatása.

Zsolt 27:6 Most is felül emeli fejemet ellenségeimen, akik körülöttem vannak, és én **az ő sátorában örömaldozatokkal áldozom, énekelek és zengedezek az Úrnak.**

Dávid sátra helyreállításának ígérete:

Ézs 16:5 És Isten kegyelme megerősített egy ülőszéket, és **ül azon igazsággal Dávid sátrában egy bíró**, jogosság keresője, igazság ismerője.

Az eljövendő Messiás Király Dávid “sátrából” fog urlakodni, ahol egykor az Isten jelenlétét szimbolizáló szentláda volt, Isten királyi trónja a földön.

Ám 9:11-12 Azon a napon **felállítom a Dávid leomlott sátorát**, és kijavítom repedezéseit, és felemelem omladékait, és megépítem azt, mint volt hajdanán. ¹² Hogy örökségképen bírják az Edom maradékát és mindama népeket, a kik az én nevemről neveztetnek, ezt mondja az úr, a ki megcselekszi ezt!

Ez kezdett el beteljesedni, amikor Péter elvitte az evangéliumot az első pogányhoz, Kornéliuszhoz, egy római századoshoz, akire mikor leszállt a Szentlélek, azaz amikor Jézus Király kiterjesztette uralmát Kornéliusz háznépére, ők Isten dicsőítésében törtek ki csakúgy, mint egykor Dávid és a léviták a Dávid sátránál.

Apcsel 10:45-46 És elálmélkodának a zsidóságból való hívek, mindazok, a kik Péterrel együtt mentek, hogy a pogányokra is kitöltetett a Szent Lélek ajándéka. ⁴⁶ Mert hallják vala, hogy ôk nyelveken szólnak és **magasztalják/dicsőítik az Istent.**

Ennek az ősi prófécianak a beteljesedését ismeri fel Jakab is nemsokkal később Péter, Pál és Barnabás pogányok felé zajló szolgálatáról szóló beszámolókból.

Apcsel 15:13-17 Miután pedig ôk elhallgattak, felele Jakab, mondván: Atyámfiak, férfiak, hallgassatok meg engem! ¹⁴ Simeon elbeszélé, mimódon gondoskodott először az Isten, hogy a pogányok közül vegyen népet az ô nevének, ¹⁵ És ezzel egyeznek a próféták mondásai, mint meg van írva: Ezek után megtérek és felépítem a Dávidnak leomlott sátorát; és annak omladékait helyreállítom, és ismét felállítom azt: ¹⁷ Hogy megkeresse az embereknek többi része az Urat, és a pogányok mindnyájan, a kik az én nevemről neveztetnek. Ezt mondja az úr, ki mindezeket megcselekszi.

Ez a prófécia bontakozik ki most, amikor a gyülekezetben, amely fölött Jézus király uralkodik (Kol 1:18), zsidók és pogányok együtt dicsérik az Urat énekszóval hangszerekkel úgy, ahogy Dávid idejében is volt!

Kol 3:16 A Krisztusnak beszéde lakozzék ti bennetek gazdagon, minden bölcsességben, tanítván és intvén egymást **zoltárokkal, dicséretekkel, lelki énekekkel, hálával zengedezvén a ti szívetekben az Úrnak.**

Ef 5:18-19 És meg ne részegedjete bortól, miben kicsapongás van; hanem **teljesedjete be Szent Lélekkel,** ¹⁹ **Beszélgetvén egymás között zoltárookban és dicséretekben és lelki énekekben, énekelvén és dicséretet mondván szívetekben az úrnak.**

Isten, a többi között, mindig is éppen ezzel a dicsőítéssel akarta és akraja bevonzni a "pogányokat"/"népeket" az ő gyülekezetébe/országába. Ezt vetítik előre a Dávid által szerzett zoltárok, melyek a pogányokat is Isten dicsőítésére hívják, illetve Isten népét arra, hogy a pogányok között is zengedezve énekelje Isten dicséretét.

Zsolt 47:1 Ti népek mind tapsoljatok, harsogjatok Istennek vígságos szóval.

Zsolt 66:8 Áldjátok népek a mi Istenünket, és hallassátok az ô dicséretének szavát.

Zsolt 117:1 Dicsérjétek az Urat mind ti pogányok; magasztalják ôt mind a népek!

Zsolt 67:3-4 Dicsérnek téged a népek, oh Isten, dicsérnek téged a népek mindnyájan. ⁴ (67:5) Örvendnek és vígadnak a nemzetek,

Zsolt 9:11 Zengjete az úrnak, aki Sionban lakik; hirdessétek a népek között az ô cselekedeteit.

Zsolt 105:1-2 Magasztaljátok az Urat, hívjátok segítségûl az ô nevét, hirdessétek a népek között az ô cselekedeteit! ² Énekeljete néki, zengedeztetek néki, beszéljéte el minden ô csodatételét.

Zsolt 57:9 Hálát adok néked, én Uram, a népek között, és zengedezek néked a nemzetek között.

Melynek ez lesz a várható következménye:

Zsolt 22:27 Megemlékeznek és **megtérnek az úrhoz a föld minden határai,** és leborul előtted a pogányok minden nemzetsége.

Zsolt 86:9 Eljőnek a népek mind, a melyeket alkottál, és leborulnak előtted Uram és dicsőítik a te nevedet.

Zsolt 45:17 Örökkön örökké dicsérnek majd téged a népek!

És ebbe a dicsőítésbe egy nap az egész teremtett világ be fog kapcsolódni:

Zsolt 148:7-13 Dicsérjétek az Urat a földről: vizeszörnyek és mély vizek ti mind! ⁸ Tűz és jégeső, hó és köd, szélvihar, a melyek az ő rendelését cselekszik; ⁹ Ti hegyek és halmok mindnyájan, minden gyümölcsfa s mind ti czedrusok; ¹⁰ Vadak és minden barmok, férgek és szárnyas állatok; ¹¹ Földi királyok és minden nemzet, fejedelmek és mind ti földi bírák! ¹² Ifjak és szűzek, vének gyermekekkel: ¹³ Dicsérjétek az úrnak nevét, mert az ő neve dicső egyedül; az ő dicsősége égre-földre kihat!

Milyen volt a dicsőítés Dávid sátránál és milyenek kéne lennie a dicsőítésnek ma Krisztus gyülekezetében?

Furcsa lenne, ha csak a teológiai, lelki üzeneteket tekintenénk továbbra is mérvadónak a Zsoltárok könyvéből, de a dicsőítésre vonatkozó részeket nem. De miért is ne lehetnének ezek is mérvadóak Krisztus egyháza számára?

Éneklés

Zsolt 150:1 Dicsérjétek az Urat! Dicsérjétek Istent az ő szent helyén; dicsérjétek őt az ő hatalmának boltozatán!

Zsolt 96:1 Énekeljétek az úrnak új éneket; énekelj az úrnak te egész föld!

Taps

Zsolt 47:2 Ti népek mind tapsoljatok, harsogjatok Istennek vígságos szóval.

Zsolt 47:1 (47:2) Ti népek mind tapsoljatok, harsogjatok Istennek vígságos szóval.

Tánc és hangos zene

Zsolt 149:3 Dicsérjék az ő nevét tánczczal; dobbal és hárfával zengjenek néki.

Zsolt 150:4 Dicsérjétek őt dobbal és tánczczal, dicsérjétek őt hegedűkkel és fuvolával;

Préd 3:4 Ideje van a sírásnak és ideje a nevetésnek; ideje a jajgatásnak és **ideje van a táncnak.**

Az Egyiptomból való szabadulást is táncsal és dobbal ünnepelte meg a nép:

2 Móz 15:20 Akkor Miriám prófétaasszony, Áron néneje dobot vett kezébe, és kimenének utána mind az asszonyok dobokkal és tánczolva. ²¹ És felele nékik Miriám: Énekeljétek az úrnak, mert fenséges ő, lovat lovasával tengerbe vetett.

Dávid győzelmeit is így ünnepelték meg:

1 Sám 18:6 És a mint hazafelé jövének, mikor Dávid visszatért, miután a Filiszteusokat leverte, kimentek az asszonyok Saul király elé Izráelnek minden városaiból, **hogy énekeljenek és körben tánczoljanak, dobokkal, vígassággal és tomborákkal.**

1 Sám 30:16 Elvezeté azért őket; és ímé, azok elszéledének az egész vidéken, és evének, ivának és **táncoltak** az igen nagy zsákmány felett, a melyet a Filiszteusok tartományából és Júda tartományából hozának.

Dávid maga is teljes erejéből táncolt az Úrnak:

2 Sám 6:14 Dávid pedig **teljes erejéből tánczol vala az úr előtt**, és gyalcs efódot övedzett magára Dávid. ¹⁵ Dávid azért és Izráelnek egész háza felvívék az úr ládáját **énekléssel és trombitaszóval.** ¹⁶ Lôn pedig, hogy mikor az úr ládája Dávid városába ért, Mikál, Saulnak leánya kinéz vala az ablakon, és látván, hogy Dávid király **ugrál és táncol az úr előtt**, megútálá őt szívében.

„Akkor majd táncolva örül Isten népe, az ifjak és a vének együtt” – énekeljük, mert tudjuk, érezzük, hogy most van a táncolva örvendezés ideje!

Zsolt 87:7 És táncolva éneklik: minden forrásom tebenned van.

Jer 31:4 Újra fölépítelek téged és felépülsz, ő, Izráel szűz leánya! Újra fölékesíted magadat, és dobokkal a táncolva vigadók seregében jössz ki.

A húros és ütős hangszerek mai megfelelője ma a gitár és a dob is.

Kézfelemelés és térdelés

Zsolt 63:4 (63:5) Áldanálak ezért életem fogytaig; a te nevedben emelném fel kezeimet.

Zsolt 134:2 Emeljétek fel kezeiteket a szenthelyen, és áldjátok az Urat!

Zsolt 95:6 Jöjjetek, hajoljunk meg, boruljunk le; essünk térdre az úr előtt, a mi alkotónk előtt!

Hangos kiáltás és zengedezés

Zsolt 27:6 Most is felül emeli fejemet ellenségeimen, a kik körültem vannak, és én az ő sátorában örömkialtással áldozom, énekelek és zengedezek az úrnak.

Zsolt 47:1 (47:2) Ti népek mind tapsoljatok, harsogjatok Istennek vígságos szóval.

Zászlók lengetése

Zsolt 20:5 (20:6) Hogy örvendhessünk a te szabadulásodban, és a mi Istenünk nevében zászlót lobogtassunk: teljesítse az úr minden kérésedet!

Zsolt 60:4 (60:6) Adtál a téged félőknek zászlót, melyet felemeljenek az igazságért. Szela.

Az Isten színe előtti örömteli, hangos, szívből fakadó dicsőítés mindig is Isten és az ő népe kapcsolatának a kicsúcsosodása volt! És ma is az kéne, hogy legyen.

Zsolt 150:1-6 Dicsérjétek az Urat! Dicsérjétek Istent az ő szent helyén; dicsérjétek őt az ő hatalmának boltozatán! ² Dicsérjétek őt hősi tetteiért, dicsérjétek őt nagyságának, gazdagsága szerint! ³ Dicsérjétek őt kürt-zengéssel; dicsérjétek őt hárfán és cziterán; ⁴ Dicsérjétek őt dobbal és tánczczal, dicsérjétek őt hegedűkkel és fuvolával; ⁵ Dicsérjétek őt hangos czimbalommal, dicsérjétek őt harsogó czimbalommal. ⁶ Minden lélek dicsérje az Urat! Dicsérjétek az Urat!

Az Isten háza, a templom mindig is az öröm, az ünneplés, a mulatás helye volt! Mindig is ez volt az alaphangulat az atyai háznál!

5 Móz 14:26 És adjad a pénzt mind azért, a mit kíván a te lelked: ökrökért, juhokért, borért és vidámító italért és mindenért, a mit megáhít néked a te lelked, és egyél ott az úrnak, **a te Istenednek színe előtt, és örvendezzél te és a te házadnak népe.**

Jóel 2:23 örvendeztetek és vígadjatok az Úrban, a ti Istenedekben!

Az örvendezés elmaradása, hiánya mindig az ítélet, a büntetés jele volt.

Jóel 1:9, 16 Kifogyott az étel- és italáldozat az úrnak házából; gyászolnak a papok, az úrnak szolgálói... **16** Hát nem szemünk láttára **irtatott-é ki az élelem, az öröm és vígasság Istened házából?!**

Ám 5:23 Távoztasd el tőlem énekeid zaját, hárfáid pengését sem hallgathatom.

Ám 8:3 10 Azon a napon jajgatássá változnak a templomi énekek... Ünnepeiteket gyászra változtatom, és minden dalotokat siratóénekké!

Jer Sir 5:15-16 Oda van a mi szívünk öröme, gyászra fordult a mi körtáncunk. ¹⁶ Leesett a mi fejünk koronája, jaj most nekünk, **mert vétkeztünk!**

A Tékozló fiúk példázatában az Atya mindkét elveszett fiat egy örömlakomára hívja az atyai házba (Lk 15:22-32). A hazatalált kisebbik fiú be is megy a lakomára. A mezőről hazatérő nagyobbik fiú hallja ugyan a zene és tánc hangját kiszűrődni az atyai házból (25. vers), jó hangos lehetett a zene(!), de nem tud együtt örülni, nem tud együtt mulatni sem a testvérével, sem az Atyjával és nem is akar bemenni a házba. És ezzel örökre kirekeszti magát az Atya örömeiből az Isten előtti felszabadult örvendezésből. Minden okunk megvan az öröme, hiszen örökre helyreállt a kapcsolatunk a mennyei Apukánkkal, minden bűnünket megbocsátotta, örökre igazzá tett minket, örökre ott lakhatunk az atyai házban és senki sem foszthat meg bennünket többé az Atya szeretetétől. Dávid szavaival élve:

Zsolt 30:12-13 Siralmamat vígságra fordítottad, leoldoztad gyászruhámat, körülöveztél örömmel. Ezért zengedezek szentésgednek és nem hallgatok el, Uram Istened, mindenkor hálát adok neked/dicsőítelek téged!

Ézs 61:10 Örvendezvén örvendezek az úrban, örüljön lelkem az én Istenedben; mert az üdvnek ruháival öltöztetett fel engem, az igazság palástjával vett engemet körül, mint vőlegény, a ki pap módon ékíti fel magát, és mint menyasszony, a ki felrakja ékességeit.

Ézs 62:5 Ahogy örül a vőlegény a menyasszonynak, úgy örül neked a te Istened!

És ebből az örömből nem is fakadhat más, mint Isten előtti hangos, étellel teli örvendező dicsőítés.

Ld. még: <https://opentheword.org/2018/06/20/restoring-the-tabernacle-of-david-worship-in-the-church/>
<https://opentheword.org/2016/09/18/why-did-king-david-build-the-tabernacle-of-david/>